خبر

سروری نژاد:

صدا نسبت به سیما مهجور است

بهرام سروری‌نژاد، کارشناس تئاتر رادیویی درباره هنرهای نمایشی در رادیو گفت: ما همیشه می‌گوییم سازمان صداوسیما. ولی همیشه بخش صدا نسبت به سیما مهجور مانده است. فکر می‌کنم علت اصلی این است که سیمایی‌ها دیده می‌شوند و صدایی‌ها دیده نمی‌شوند.

سروری‌نژاد ادامه داد: آنها که دیده می‌شوند، همیشه مطرح‌تر هستند تا آنها که دیده نمی‌شوند. در تلویزیون هم همیشه آن گوینده و مجری که حضور دارد، مطرح می‌شود و عوامل پشت صحنه هیچ‌گاه مطرح نیستند.

مگر در موارد خاص که آنها هم به نحوی مطرح شوند. در رادیو، افراد بسیار نخبه‌ای را داریم که در حال کارکردن هستند. فرقی نمی‌کند در کار بازیگری یا گویندگی، کارگردانی و... باشند.

کارشناس تئاتر رادیویی با بیان این‌که آنها هم مهجور واقع شدند ولی با عشق کارشان را ادامه می‌دهند، افزود: آنها ذره‌ای از کارشان کم نمی‌گذارند. درباره نمایش رادیویی باید گفت نمایش می‌تواند بستر را برای هر چیزی فراهم کند.

شما می‌توانید از نمایش استفاده کنید و سخت‌ترین مسائل علمی، اجتماعی و... را در آن قالب بیاورید تا همه فهم شود. نمی‌دانم چرا هرجایی که بودجه کم می‌آید، دست روی نمایش برنامه می‌گذارند.

گفت‌وگوی «جام جم» با تهیه‌کننده رئالیتی‌شوی چالشی شبکه نسیم

ما چهار نفر، شگفت‌انگیزیم

نوشین مجلسی
گروه رسانه

برنامه تلویزیونی که اینجا با تهیه‌کننده‌اش گفت‌وگو داشتیم نه یک دوربین مخفی به سبک دوربین مخفی‌هایی است که تا امروز دیده‌اید و نه یک رئالیتی‌شو به سبک دیگر رئالیتی‌شوها که تاکنون با حضور چهره‌ها یا مردم روی آنتن رفتند. رئالیتی‌شوی «چهار شگفت‌انگیز» به تهیه‌کنندگی مسعود شریعت‌نیا و کارگردانی سینا دوراندیشان با شیوه‌ای جدید در قاب تلویزیون ایران سعی در به چالش کشیدن مفاهیم و موضوعات روز جامعه را دارد و این کار را با حضور چهار کمدین با نام‌های حسام نام‌آور، سیدسالار میرکریمی، صالح سلامت و مهرداد جوانمردی و به شیوه دوربین مخفی انجام می‌دهد. فصل اول برنامه در قالب ۱۰ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای به صورت آیتم‌های مسابقه‌ای و رقابتی طراحی و اجرا شده است و چهار بازیگر آن در موقعیت‌های متعدد و متفاوت با همدیگر به رقابت می‌پردازند. این برنامه مدتی است شنبه‌ها ساعت ۲۲ روی آنتن شبکه نسیم می‌رود و در هر قسمت مخاطبان را با فضا و اتفاقاتی تازه روبه‌رو می‌کند که ضمن تلنگر، احتمالا خنده‌ای هم بر لب‌شان می‌آورد.

۴ شخصیت متفاوت

چهار بازیگر در قامت چهار رفیق صمیمی خود را وارد چالش‌های از پیش تعریف شده می‌کنند که مرتبط با سوژه‌های اجتماعی مثل کتابخوانی، کمک به همنوع و... است و البته فضایی کمدی دارد. بخشی از کمدی در لحظه و با شیرینی اجرای بازیگران و همچنین بازخوردهای آنی مردم به این موقعیت‌ها شکل می‌گیرد. در این میان رقابتی میان آنها ایجاد می‌شود تا ببینیم کدام‌یک می‌توانند از پس چالش بربیایند و از سوی دیگر دوربین مخفی نظاره‌گر این صحنه‌هاست. مسعود شریعت‌نیا، تهیه‌کننده در گفت‌وگو با خبرنگار جام‌جم درباره شکل‌گیری ایده برنامه و اقتباس آن از نمونه‌های خارجی بیان می‌کند: تقریبا از سال ۱۳۹۷ با یک‌سری از دوستان این موضوع را در ذهن پرورانده و در برخی آیتم‌سازی‌ها پیاده کرده بودیم. چند نمونه خارجی و به زبان‌های مختلف از این دست آثار وجود دارد که در واقع مدل‌های مختلفی از دوربین مخفی است. به ایده‌ای از تلفیق نمونه‌هایی که دیده بودیم رسیدیم و در آخر طراحی برنامه چهار شگفت‌انگیز را انجام دادیم که مدتی است روی آنتن شبکه نسیم می‌بینید. این برنامه در ۱۰ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای تولیدشده و شنبه‌ها ساعت ۱۰ شب پخش می‌شود. کار تولید این برنامه از زمستان پارسال تا تابستان امسال به طول انجامید. امیدوارم پس از پخش این قسمت‌ها و دریافت بازخوردها تولید آن ادامه داشته باشد.

هر یک از چهار شخصیت ثابت هر قسمت، ویژگی‌هایی دارند که تقابل‌شان با همدیگر ضمن تنوع‌بخشی به برنامه به مفرح‌تر شدن فضا کمک می‌کند. این تهیه‌کننده درباره انتخاب گروه بازیگران و طراحی شخصیت‌های آنان عنوان می‌کند: برای هر کدام از این چهار نفر، چهار کاراکتر در نظر گرفتیم که هر یک ویژگی‌های خود را دارند و تقریبا می‌توانم بگویم نمادی از بیشتر افراد جامعه هستند. حسام نام‌آور، سیدسالار میرکریمی، صالح سلامت و مهرداد جوانمردی به لحاظ شخصیت، جثه، گویش و... متفاوت و مستقل هستند و همین تنوع بیشتری به فضا می‌دهد. هرکدام از این شخصیت‌ها در برنامه نقاط ضعف و قوتی دارند و قرار گرفتن این چهار نفر کنار همدیگر شمایی از یک جامعه کامل را می‌سازد؛ یعنی هیچ‌کدام از این کاراکترها کامل نیستند. ویژگی‌های شخصیت‌ها را خودمان طراحی کردیم ولی اغلب به شخصیت بازیگران نزدیک است.

شریعت‌نیا ادامه می‌دهد: قریب به ۳۵۰ نفر به‌واسطه فراخوان، تست و همچنین جست‌وجوهایی که انجام دادیم برای این نقش‌ها بررسی شدند. افرادی هم همکاران و آموزشگاه‌های بازیگری معرفی کردند، در حدود سه ماه مورد بررسی قرار گرفتند و در نهایت به این ترکیب نهایی رسیدیم. مثلا آقای صالح سلامت را از صداوسیمای یزد پیدا کردیم.

لحظه‌های طلایی و بداهه

به‌دلیل آن‌که بخش اعظمی از این رئالیتی‌شو به‌صورت دوربین مخفی تصویربرداری شده است به نظر می‌رسد بسیاری از اتفاقات باید در لحظه اتفاق افتاده باشد تا طراوت آن حفظ شود و باورپذیر از آب دربیاید.

تهیه‌کننده رئالیتی‌شوی چهار شگفت‌انگیز در مورد شکل‌گیری برخی اتفاقات در لحظه و همچنین بداهه‌گویی بیان می‌کند: بازیگران برنامه هم به‌صورت بداهه دیالوگ می‌گویند و هم براساس متن پیش می‌روند. می‌شود گفت ۲۰ درصد از جملات و واکنش‌های بازیگران طراحی شده است.

۳۰ درصد به‌صورت بداهه است و ۵۰ درصد باقی مانده هم بستگی به واکنش مردم دارد. خیلی وقت‌ها به‌دلیل متفاوت شدن واکنش مردم نسبت به آنچه در ذهن داشتیم اساسا محتوای آیتم تغییر کرده است و نتیجه‌گیری چیز دیگری می‌شود. چون بچه‌ها متناسب با صحنه و رخدادهای میدانی تصمیم می‌گرفتند و عمل می‌کردند. در واقع بسیار منعطف جلو رفتیم.

وی می‌افزاید: ساختار آیتم‌های برنامه با همدیگر فرق می‌کند. حدود پنج شش مدل ساختار تعریف کرده بودیم و متناسب با اتفاقاتی که سر صحنه رخ می‌دهد بچه‌ها دست‌شان باز بود که کارشان را تغییر دهند. سعی کردیم به معنای واقعی رئالیتی‌شو باشیم؛ برای همین فقط موضوع و کلیت چالش را تنظیم می‌کردیم و جزئیات را به زمان تصویربرداری می‌سپردیم. یعنی مابقی در میدان و با خلاقیت بچه‌ها رقم می‌خورد.

شریعت‌نیا درباره نوشتن متن هم توضیح می‌دهد: گروه نویسندگان این برنامه متشکل از چهار نفر بود که ایده می‌دادند و متن می‌نوشتند. سرپرست این تیم آقای سینا دوراندیشان بود که کارگردان چهار شگفت‌انگیز است. همچنین بنده، آقای امیر عضد و احسان حسینی هم کنار او حضور داشتیم.

ذره‌بین

اینجا رقابت مطرح نیست

بخشی از این برنامه در فضای رقابتی میان چهار بازیگر شکل می‌گیرد که خود را در چالش‌های مختلف محک می‌زنند. شریعت‌نیا درباره رقابتی که در برنامه طراحی شده است، می‌گوید: رقابت بخشی از برنامه است اما هدف آن نیست. به همین دلیل آیتمی داریم که چهار نفر بازنده شدند و آیتمی هم هست که در آن هیچ‌کس بازنده نشده است.

می‌شود این‌گونه عنوان کرد که به دنبال ایجاد فضایی سرگرم‌کننده بودیم و ضمن آن متناسب با سوژه اجتماعی انتخاب شده رقابتی را هم میان این چهار نفر به وجود آوردیم که منعطف با بازخوردهای مردم حاضر در صحنه پیش می‌رفت.

به بهانه پخش وضعیت سفید از آی‌فیلم

وضعیت ماندگار خاطره‌های دهه ۶۰

سپیده اشرفی
گروه رسانه

آنچه از نوستالژی دهه ۶۰ در خاطره‌ها مانده، چیزهایی مثل تیله، پیکان و کوپن است که هر کدام‌شان هزار قصه برای روایت یک دهه خاطره‌انگیز دارد. اما یک چیزی را باید فراتر از اینها دانست: همدلی خانواده‌هایی که همه دست‌شان برای روبه‌رو شدن با جنگ کوتاه بود و دستاویزی جز یکدیگر نداشتند. در این میان، سریال‌ها و فیلم‌های خاطره‌انگیز بسیاری بوده که توانسته روی آنتن برود و توجه مخاطب را به خود جلب کند. با این حال کاری که «وضعیت سفید» نعمت‌ا... با مخاطبان کرد، یک کار ماندگار بود که هنوز هم بعد از گذشت یک دهه، ارزش تماشا کردن دارد.

نعمت‌ا... که بعد از ساخت فیلم «بی‌پولی» سراغ وضعیت سفید رفته بود، توانست یک مجموعه نوستالژیک را به تصویر بکشد که برای بسیاری از دهه شصتی‌ها و آنهایی که دوران دفاع‌مقدس را به خاطر می‌آورند، خاطره‌انگیز است. وضعیت سفید روایتگر یک خانواده پرجمعیت است که هنگام جنگ تحمیلی ناچار می‌شوند به باغ مادری‌شان بروند تا از حملات جنگی عراق در امان باشند. شخصیت محوری داستان نوجوانی به نام امیرمحمد با بازی یونس غزالی است که با اتفاق‌های مختلفی روبه‌رو می‌شود. در خلال قصه، مسأله همدلی خانواده‌ها در دوران دفاع‌مقدس بیان می‌شود که شاید در ابتدای سریال یک مسأله دور از ذهن باشد. اما به مرور این همدلی بیشتر و تصویر آن در ذهن مخاطب ماندگار می‌شود. وقتی با آنهایی صحبت می‌شود که دفاع‌مقدس را تجربه کرده‌اند، مدام از همدلی روزهای جنگ می‌گویند. از جمع شدن زن‌های خانواده در مسجد محل و درست کردن اقلام ضروری برای رزمنده‌ها؛ از کنار هم ایستادن برای ساختن‌های بعد از جنگ. آنچه وضعیت سفید را از سریال‌های دیگر متمایز می‌کند، نوع نگاهی است که به این همدلی‌ها دارند. یک نگاه متفاوت و دور از کلیشه که تلاش شده همه مسائل و دغدغه‌های آن روزها را به وضوح برای مخاطبان این سال‌ها به تصویر بکشد.

نزدیک به ۱۰ سال از تولید و پخش اولیه وضعیت سفید می‌گذرد. پخش دوباره آن از آی‌فیلم و استقبال مخاطبان نشان از آن دارد که نعمت‌ا... در تبدیل یک وضعیت جنگی به وضعیتی سفید برای همه نسل‌ها موفق بوده‌است. وی پیش از این هم در مجموعه تلویزیونی «گل من گلی» که سال ۷۶ پخش شد، توانست مخاطب را با خود همراه و یک قصه مقبول ارائه کند. وضعیت سفید قدری متفاوت‌تر از کارهای دیگر نعمت‌ا... است. او در طول این سال‌ها بیشتر در حوزه سینما درخشیده و توانسته آثاری مثل «رگ خواب» را به نمایش بگذارد. به نظر می‌رسد وضعیت سفید آزمون متفاوتی برای نعمت‌ا... بود تا مخاطب تلویزیون را نیز همراه قصه خود کند.

پیش از این هم بسیاری از منتقدان درباره سریال وضعیت سفید گفته بودند باید با نگاهی جدی به آن توجه شود؛ چراکه آن زاویه دید غالب درباره سریال‌های دهه شصتی از آن کنار رفته و یک رویکرد خلاقانه به تصویر کشیده شده‌است. انگار که نعمت‌ا... بسیاری از شخصیت‌های وضعیت سفید را از زندگی واقعی خود بیرون کشیده‌است. البته بازی چهره‌هایی مثل ابوالفضل پورعرب، افسانه بایگان، شهین تسلیمی، لیندا کیانی، عباس و یونس غزالی هم در این خاطره‌سازی بی‌تاثیر نیست. این سریال هنوز هم برای مخاطب جذاب است و تماشا کردن نشانه‌های نوستالژیک برایش، او را به دهه‌ای می‌برد که یا با آن خاطره دارد یا بسیار از آن شنیده‌است.

نگاه

«سواد رسانه‌ای» در سپهر اطلاع‌رسانی جهانی

آیا کنشگری «پرس تی‌وی» اثرگذار بوده است؟

جهان کنونی سال‌هاست که به‌واسطه کنشگری فعال رسانه‌ها و نقش آنها در شکل‌دهی به افکارعمومی، تا حد زیادی به یک دهکده کوچک تبدیل شده‌است. فضایی که در قالب آن رسانه‌ها سعی دارند تا جای ممکن به گستره و دامنه فعالیت‌ها و کنشگری‌های خود بیفزایند و حوزه‌های جدیدی از اثرگذاری و نفوذ را برای خودشان تعریف کنند.

در این میان، توسعه شبکه‌های اجتماعی در سال‌های اخیر، انقلابی حقیقی را در روند فعالیت‌های رسانه‌ای سبب شده و مواجهه با این پدیده را به یک موضوع روزمره در زندگی اغلب انسان‌ها در کشورهای اقصی نقاط جهان تبدیل کرده‌است. در این چهارچوب، یک مفهوم بیش از هر چیز دیگری از اهمیت برخوردار می‌شود و آن مفهوم «سواد رسانه‌ای» است.

در واقع، در جهان کنونی که شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های دیداری و شنیداری اوجگیری قابل‌توجهی پیدا کرده‌اند و زندگی انسان‌ها را در احاطه دارند، دارا بودن حدی از سواد رسانه‌ای نه یک انتخاب، بلکه الزامی حقیقی است.

در این میان برخی به طرح این گزاره می‌پردازند که شاید جهان کنونی شاهد گسترش و تنوع قابل‌ملاحظه رسانه‌ها به‌ویژه در قالب شبکه‌های اجتماعی باشد. بااین حال، این تنها تغییری که به وقوع پیوسته نیست و ما شاهد افزایش سطح و میزان تحصیلات افراد در جوامع مختلف جهان نیز بوده‌ایم.

این درحالی‌است که این استدلال لزوما از بنیان‌های محکمی برخوردار نیست. فراموش نکنیم که در بحبوحه جنگ عراق (سال ۲۰۰۳ میلادی) آمریکا توانست با استفاده از اهرم‌های رسانه‌ای خود، تا حد زیادی مردم این کشور را در مسأله حمله به عراق فریب دهد. واشنگتن در آن سال‌ها به بهانه یافتن تسلیحات کشتارجمعی در عراق به این کشور حمله کرد، ولی در پایان، کذب بودن این ادعا کاملا به اثبات رسید. البته که نمونه‌های متعدد دیگری نیز وجود دارند که به‌ویژه دولت‌های غربی با استناد به آنها و با بهره‌گیری از ظرفیت‌های رسانه‌ای خود، به مردم دروغ گفته و دستورکارهای مخرب‌شان را به پیش برده‌اند. از این منظر، صرف تحصیل‌کرده بودن دلیل بر این نیست که افراد، فریب حربه‌های مختلف رسانه‌ای و روایت‌های خاص آنها را نخورند.

در این زمینه، فراگرفتن حدی از سواد رسانه‌ای جهت برخورد و مواجهه منطقی و توام با آگاهی با تحولات بین‌المللی، یکی از الزامات زندگی در جهان معاصر است. در این فضا، شبکه پرس تی‌وی به‌عنوان یکی از شبکه‌های موثر برون‌مرزی، در سال‌های اخیر نقشی قابل‌تامل در افزایش سطح سواد رسانه‌ای افراد در جوامع مختلف و مقابله با روایت‌هایی که بعضا با آنچه رسانه‌های جریان اصلی غربی ترویج کرده در تضاد است، بازی کرده.

در این چهارچوب، به‌طور خاص می‌توان به برنامه‌های مختلف این شبکه که با حضور کارشناسان و تحلیلگران بین‌المللی درباره ابعاد پشت‌پرده اغتشاشات اخیر در کشورمان پخش می‌شود اشاره کرد. برنامه‌هایی که در اغلب آنها جنس روایت‌سازی‌های رسانه‌های غربی و به‌طور خاص شگردهای رسانه‌ای آنها در برسازی واقعیت‌های مطلوب‌شان در چهارچوب تحولات جاری ایران به بحث و بررسی گذاشته می‌شود و می‌کوشند این نکته را به مخاطبان منتقل کنند که باید با مسأله رسانه و نوع کنشگری‌های آن، به نحوی آگاهانه برخورد کنند و البته مهم‌تر از همه، صرفا به یک روایت که آنها ارائه می‌کنند بسنده نکنند (البته که نمونه‌های مشابه دیگری از رویدادها و مسائل بین‌المللی نظیر مسأله فلسطین نیز وجود دارند که پرس تی‌وی در قالب برنامه‌های مختلف خود، رویکردی مشابه را در قبال آنها هم در پیش گرفته‌است).

حتی اگر این رویکرد خاص شبکه پرس تی‌وی در چهارچوب کنشگری‌های رسانه‌ای آن، نتواند مخاطبان غربی را قانع کند، همین که بتواند اندکی آنها را به فکر وادارد، در نوع خود تحولی مثبت است. چه‌بسا یکی از کارویژه‌های اساسی و محوری امپراتوری رسانه‌ای غرب همین نکته باشد که فضای اندیشه‌ورزی از سوی مخاطبان را بگیرد و آنها را صرفا به مصرف‌کنندگان خبر که بی‌چون‌وچرا همه چیز را می‌پذیرند و کنش‌هایی برنامه‌ریزی‌شده را از خود نشان می‌دهند تبدیل کند. در این چهارچوب، پرس تی‌وی و دیگر رسانه‌های برون‌مرزی ایران، نه‌تنها یک صدای رسانه‌ای متفاوت را نمایندگی می‌کنند، بلکه عملا سطح سواد رسانه‌ای را نیز تا حدی بالا می‌برند و برخورد آگاهانه با این پدیده (رسانه) را هم به‌صورت ضمنی ترویج می‌کنند.

یاد

۶۹ سالگی در آسمان‌ها

زنده‌یاد ثریا حکمت، بازیگر پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون که آثار به‌یادماندنی را در قاب تصویر به‌جا گذاشت اگر هنوز در قید حیات بود پا به ۶۹ سالگی می‌گذاشت.

این چهره در پشت صحنه هم تجربه فعالیت سینمایی داشت و علاوه‌بر ایفای نقش در آثار هنری بسیار، منشی‌گری صحنه هم انجام داده بود. ازجمله آثار این بازیگر می‌توان به یک حرف از هزاران، کمکم کن، خانه به خانه، فاصله، بر سر دوراهی، آپارتمان، گردباد و آواز قو اشاره کرد.

حکمت بیش از یک دهه بود که فعالیت بازیگری نداشت و در سال‌های آخر حیاتش با مشکلات معیشتی زیادی مواجه شد که چند باری هم خبرش به رسانه‌ها رسید اما گره‌ای از کارش نگشود.

این بازیگر که در اوایل سال ۱۳۹۵ به دلیل مسمومیت دارویی به بیمارستان منتقل شده بود با بهبود نسبی شرایطش ترخیص شد، ولی بامداد ۱۶ فروردین‌ماه به دلیل تشنج و لخته شدن خون بار دیگر به بیمارستان منتقل شد و به کما رفت و در ۲۰ فروردین درگذشت. پیکر او در کنار مزار مهری مهرنیا در قطعه هنرمندان بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

سیما

«دورت بگردم ایران» با نهال

برنامه‌سازی برای کودکان و نوجوانان کار بسیار حساس و سختی است. به‌خصوص که هم جنبه آموزشی داشته باشد و هم سرگرمی. مثل برنامه‌های ایرانگردی و ایران‌شناسی که می‌تواند هم جنبه سرگرمی داشته باشد و هم آموزشی. برنامه «دورت بگردم ایران» یکی از همین مجموعه مستندهاست که از شبکه نهال پخش می‌شود. فصل چهارم مستند دورت بگردم ایران به تهیه‌کنندگی حسن حبیب‌زاده، کارگردانی مشترک حسن حبیب‌زاده و نازنین چیت‌ساز و سردبیری مریم اوجاری که از ۲۹ مهرماه روی آنتن شبکه نهال رفته است، به نیمه رسید. دورت بگردم ایران یک رئالیتی‌شوی سفری خانوادگی است که قصد دارد تا علاوه‌بر به‌نمایش گذاشتن شهرها و مناطق جذاب ایران، سفرها را از زاویه نگاه کودکان روایت کند. دورت بگردم ایران در فصل چهارم راهی شهرهای استان آذربایجان شرقی شده است و سعی کرده تا زیبایی‌ها و مناطق بکر این استان را به نمایش بگذارد. این مستند تهیه شده در مرکز بسیج سازمان صداوسیما و شبکه کودک است که روزهای پنجشنبه و جمعه ساعت ۱۸ روی آنتن شبکه نهال می‌رود.

خاطرات کاغذی

خرگوش بلا و گرگ ناقلا

مریم فلاح: یک خرگوش ترو تمیز و اتو کشیده و یک گرگ هنرمند اما با سر و شکلی شلخته‌وار که از گذر زندگی در عصر تکنولوژی و شاید هم صرفا همنشینی با دوستان ناباب، سیگاری شده بود! تعقیب و گریز طولانی آنها برعکس تام و جری نه تنها خنده‌آور نبود که بیشتر حکم یک سفر تفریحی، علمی و حتی ورزشی را داشت. مثلا در حالی که گرگ به‌دنبال خرگوش بود از مسابقات المپیک سر درمی‌آوردند یا سالن اپرا، موزه، مسابقات گاوبازی در اسپانیا و... دیالوگ‌های کمی در این کارتون رد و بدل می‌شد که معروف‌ترین آنها «بالاخره می‌گیرمت!» است. این جمله را گرگ زمانی که مغلوب هوش و ذکاوت خرگوش، نقشه‌هایش خراب شده بود، به زبان می‌آورد. این عبارتِ در نسخه‌ای که از تلویزیون ما پخش شد به «حالا صبر کن!» ترجمه شده است. «خرگوش بلا و گرگ ناقلا» با نام اصلی «خب، فقط وایستا!» یا «بالاخره می‌گیرمت»، یک مجموعه کارتونی مشهور روسی است که سال ۱۹۶۹ به کارگردانی فلیکس کاندل در استودیوی فیلم‌سازی «سایوزمولتفیلم» ساخته شد.

کیوآرکد را اسکن کنید